

Een 'Shooting Star', zo werd Ruud van Empel (39) onlangs gekarakteriseerd in een Duits dagblad naar aanleiding van zijn *Photographics* op de KunstRai.

Zelf ziet hij zich niet als een rijzende ster.

Van Empels computer-collages hebben juist iets onbeholpens en zijn het tegendeel van de glamour en glitter die je met het sterrendom associeert.

RUUD VAN EMPEL ZET HET PERSPEKTIEF NAAR ZIJN HAND

Doordachte onbeholpenheid

Zelfportret

Ruud van Empels arbeid is voor liefhebbers van de Theo & Thea-afleveringen op de televisie niet onbekend. Hij werkte namelijk jarenlang als art-director samen met de acteurs Arjan Ederveen en Tosca Niterink. Van Empel deed o.a. de vormgeving van de speelfilm *Theo en Thea en de ontmaskering van het tenenkaasimperium* en van het VPRO-programma *Kreatief met kurk*. Verder maakte hij de requisieten voor *30 Minuten* van Arjan Ederveen en regisseur Pieter Kramer. Dit laatste programma kreeg de Nipkov-schijf 1995 en een Gouden Kalf voor het beste TV-programma 1995.

Alle genoemde produkties vielen op door hun grote kwaliteit en door de ongegeneerd tentoongespreide 'nieuwe lulligheid'. Bovendien was de vormgeving zeer stijl-echt. De tragische symboliek van een tweederangs acteur bijvoorbeeld - gespeeld door Ederveen - werd consequent in schreeuwerige, maar desondanks smaakvolle kostuums, pruiken, decors en requisieten verbeeld. Geen detail was misplaatst. Elk object droeg het zijne bij aan de gewenste sfeer. Dat was de verdienste van Ruud van Empel die nu, in zijn collages, even beginselvast te werk gaat.

Neem bijvoorbeeld de serie mannen achter hun bureaus. De wetenschapper omringt zich met ondefinieerbare, maar ingewikkeld ogende machientjes; op de muur hangt een ontwerp-tekening van een onbekend apparaat en door het raam zien we een rokende schoorsteen. Elk visueel detail is door Van Empel 'geplukt' uit de voorraad requisieten, tijdschriften, beeldromannetjes en wetenschappelijke verhandelingen die hij thuis bewaart. Stuk voor stuk zijn de beelden waarmee de museumdirecteur - op zijn beurt - poseert, uit kunstcatalogi gereproduceerd en ingepast in het uiteindelijke plaatje. Van Empel scant alle mogelijke objecten, tot en met

typerende hoofden aan toe, om ze vervolgens, al plakkend en knippend via de muis en het beeldscherm aan elkaar te breien.

"Ik maak eerst een schetsje", zegt Van Empel, "vervolgens componeer ik het beeld als het ware laag over laag, tot en met de slagschaduwen op de muur aan toe. De digitale uitdraaien worden bij Soeverein gemaakt op zogenaamde Irisprints, 500 grams aquarelpapier, dat een lichtvastheid heeft van 24 jaar. Het zijn geen foto's", benadrukt hij. "Met echte foto's kun je nooit zo'n perspectief bereiken. Bovendien houd ik ervan om de dingen naar mijn hand te zetten."

Zijn serie 'Kantoren' die galerie Torch tijdens de KunstRai exposeerde, viel bij het kooplustige publiek in de smaak. Onbedoeld zal daarbij de associatie met de oubolligheid van de jaren '50, een periode die tegelijkertijd iets ongecompliceerds had, mee hebben gespeeld.

Op dit moment is Van Empel gefascineerd door ramen. Deze anders zo vanzelfsprekende bouwelementen transformeren onder zijn handen in onderdelen voor een *suspense*-achtige setting. Het is alsof sommige personages een rol spelen in een Hitchcock-thriller in Hollywood. Toch is dat maar schijn. Want de man achter het raam op de laatste foto in dit portfolio blijkt bij navraag Van Empels verveelde overbuurman in Amsterdam-west te zijn.

Een deel van de hier gepubliceerde foto's staat in het boekje *Photographics*, waarin ook ander werk van Ruud van Empel is opgenomen. Het is te bestellen door overmaking van f 14,50 + f 3,50 portokosten op gironummer 3842218 van R. van Empel, Amsterdam; zolang de voorraad strekt. Foto's 'Kantoren': *courtesy Torch, Amsterdam*.